

КРЪСТЪТ И СЕБЕТО

Църквата е пълна с християни, които изповядват вярата, с пастири, учители в неделни училища и библейски работници, евангелизатори и мисионери, у които дарбите на Духа са изявени и които са за благословение на множества, но когато ги опознаете отблизо, откривате, че са пълни със себичност. Те може да са напуснали всичко заради Христа и си въобразяват, че са готови, подобно на учениците някога, да умрат за своя Учител, но дълбоко в техния скрит частен живот дебне тази тъмна и дълбока сила на себето.

Такива хора може да се чудят защо нямат победа над своята наранена гордост, над своята раздразнителност, алчност, липса на любов и над своята невъзможност да изпитат у себе си обещаните "потоци живи води". Тайната не е далече. Те тайно и по навик практикуват "поклонение на олтара" -олтара на себето. Там те се покланят всеки ден и са послушни и покорни. Външно те се славят с Кръста, но вътрешно те се покланят на друг бог-и простират ръцете си да служат на един себичен живот, който те галят, къткат, съжаляват. Външният кръст, заплатата на наказанието на греха, смъртта на Заместника-това "съвършено дело Христово" те познават. Но учудващата мистерия и неподозирани дълбочини на този Кръст, както той трябва да бъде приложен към вътрешния живот--те не познават. Е. Дж. Хюгъл е казал: ДОКАТО ХРИСТОС НЕ ИЗРАБОТИ В ТЕБ ЕДНО ВЪТРЕШНО РАЗПЯТИЕ, КОЕТО ЩЕ ОТСЕЧЕ ОТ ТЕБЕ ОБАЯНИЕТО ОТ СЕБЕТО И ЩЕ ТЕ СВЪРЖЕ С БОГА В ДЪЛБОКО ЕДИНЕНИЕ НА ЛЮБОВ, "ХИЛЯДА НЕБЕСА НЕ МОГАТ ДА ТИ ДАДАТ МИР".

Бог никога не може да насилва човека, Неговата върховна слава е едно доброволно поклонение от страна на човека. Как ще си позволи Той да обори Своята Божествена цел,

Своята начална, съществена слава? Тук именно се показва Божието величие.

Кръстът наистина е "сила Божия и мъдрост Божия". ГОЛГОТА Е БОЖИЯТА БРАДВА СЛОЖЕНА В ПОДНОЖИЕТО НА ПЪРВОТО СЕМЕЙНО ДЪРВО. АДАМ Е ОТРЯЗАН. НОВ АДАМ СЕ ПОКАЧВА НА ПРЕСТОЛА.

Господ Исус дойде като новият Глава на една нова раса. Той дойде доброволно в подобие на греховна плът. С връзки на несебелюбива любов Той ни привързва към Себе Си и ни заведе със Себе Си до дълбочините на смъртта, и всичко това, за да премахне наказанието на греха и да ни убеди да изберем Бога вместо себето.

Ела, ти, който си вярващ! Син Човешки е станал грешен, станал е проклятие-издигнат като змия. Защо не лилия или роза-защо не нещо мило, щом трябва да типизира Царят и Неговото изкупително дело? Но когато Бог се зае да покаже проклетия характер на греховния себичен живот, Той не направи грешка. Само змията можеше да символизира тази истина. Това хвърля страшен светлинен лъч върху мен. Той ме пронизва изцяло. Голата истина е изявена. Нека погледна право на Кръста и да съм готов да видя страшното му значение. Нека видя какво казва събраната там тълпа-"разпни Го" и аз ще се почувствам като един от тази тълпа и ще позная там и моя глас. Не е ли твърде страшно такова признание? Колебая ли се да го призная? Нима смея да го отрека? Докато не го призная, аз никога не ще мога да се отрека от него. От престола на Кръста издигнат нависоко аз бивам привлечен първо да призная и тогава да се отрека от себето. Аз съм проклет, напълно отрязан. Аз съм изцяло обречен на проклятието. В лицето на Друг аз съм дошъл до законно смъртно наказание.

Тази присъда иска от мен моето най-сърдечно съгласие-да бъда умъртвен и да се подпиша. Не съм оставен сам да разпна себе си. Аз съм вече предаден на смъртта,

**"съразпнат с Христа". Това е извършено!
Но аз трябва да подпиша моята собствена смъртна
присъда и трябва да се съглася с нея.**

**АЗ ТРЯБВА ДА ИЗБЕРА В СИЛАТА НА НЕГОВАТА СМЪРТ,
ДА СВАЛЯ ОТ ПРЕСТОЛА И ДА ОТРЕКА СЕБЕТО.
АЗ ТРЯБВА ДА СЕ ПОДПИША ПОД ТОВА БОЖЕСТВЕНО
УМИРАНЕ КАКТО СЕ ПРИЛАГА ТО КЪМ МЕНЕ! И КАТО
ПРЕДАВАМ ВСИЧКО НА РАЗПНАТИЯ, НЕГОВАТА
МОЩНА СМЪРТ ЩЕ ИЗРАБОТИ В МЕН ЕДНО
ВЪТРЕШНО РАЗПЯТИЕ!**

**КОЛКОТО ПО-ПЪЛНО МЕ ПРИТЕЖАВА РАЗПНАТИЯ,
ТОЛКОВА ПО-ПЪЛНО СЪМ УМРЯЛ ЗА СЕБЕТО!**